

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 czerwca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach Ośrodek (...) w R. Wydział II Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Artur Żymełka

Protokolant Małgorzata Kotlarz

po rozpoznaniu w dniu 19 maja 2015 r. w Rybniku

sprawy z powództwa Kopalni i (...) Spółki Akcyjnej w C.

przeciwko Gminie R.

o zapłatę

1) oddała powództwo;

2) zasądza od powódki na rzecz pozwanej kwotę 7.200 zł (siedem tysięcy dwieście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt II C 110/14

UZASADNIENIE

Powódka Kopalnia i (...) Spółka Akcyjna w C. w pozwie wniesionym w dniu 4 kwietnia 2014 r. do Sądu Okręgowego w Gliwicach Ośrodka (...) w R. zgłosiła żądanie zasądzenia na jej rzecz od pozwanej Gminy R. kwoty 504.744,93 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 21 lutego 2014 r. oraz zasądzenia od pozwanej kosztów sądowych oraz kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 14.400 zł i zwrotu opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

W uzasadnieniu pozwu powódka podała, że dochodzi roszczenia z tytułu naprawienia szkody spowodowanej bezprawnym rozporządzeniem przez pozwaną wierzytelnością przysługującą dłużnikowi powódki (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością wobec pozwanej, zajętą w dniu 14 września 2012 r. przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Katowice-Zachód w Katowicach – A. W.. Powódka stwierdziła, że pozwaną od dnia 14 września 2012 r. zaczął obowiązywać zakaz rozporządzania zajętą wierzytelnością, a wszelkie świadczenia pieniężne pozwana powinna była uiszczać nie do rąk wierzyciela, lecz składać je na rachunek bankowy komornika. Powódka oświadczyła, że za bezskuteczne należy także uznać umowy przelewu wierzytelności zawarte przez konsorcjantów (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w C. i dłużnika powódki (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w K. z podwykonawcami (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością, (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością oraz T. A. N., które zostały zaakceptowane przez Gminę R. po dokonaniu zajęcia wierzytelności i na podstawie których dokonywano wypłat w czasie trwania zabezpieczenia. Powódka stwierdziła, że pozwana swoim zaniedbaniem pozbawiła ją możliwości wyegzekwowania wierzytelności przysługującej jej wobec (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K., czym wyrządziła jej szkodę w wysokości 504.744,93 zł i za tę szkodę ponosi odpowiedzialność na podstawie art.886 k.p.c. w zw. z art.902 k.p.c., skoro nie zastosowała się do wezwania komornika.

Pozwana Gmina R. w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie na jej rzecz od powódki kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwana zarzuciła, że niedopuszczalnym było dokonanie zajęcia egzekucyjnego wierzytelności przysługującej konsorcjum, a więc wierzytelności wspólnej dla jego wszystkich członków, na podstawie tytułu wykonawczego wystawionego przeciwko jednemu z nich. Pozwana podała, że (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. nigdy nie była wierzycielem pozwanej, a tym samym u pozwanej nie można było skutecznie zająć wierzytelności wymienionej firmy. Pozwana stwierdziła, że członkowie konsorcjum, podobnie jak wspólnicy spółki cywilnej nie mogą samodzielnie dochodzić wierzytelności wchodzącej w skład majątku wspólnego. Niezależnie od powyższego pozwana wskazała, że z dniem 23 sierpnia 2012 r. członkowie konsorcjum zawarli aneks, zgodnie z którym obowiązki lidera konsorcjum przejęła firma (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w C. i od tego dnia wszelkie roboty objęte kontraktem wykonywał lider konsorcjum. Pozwana stwierdziła, że w zaistniałej sytuacji, nawet przyjmując kwestionowany przez pozwaną pogląd powódki o podzielnosci świadczeń przysługujących konsorcjantom, uznać należy, że od dnia 23 sierpnia 2012 r. dłużnikowi powódki firmie (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K. nie przysługiwała wobec pozwanej żadna wierzytelność z tytułu umowy zawartej z pozwaną.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 kwietnia 2010 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. oraz (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w C. zawarły umowę konsorcjum w związku z przystąpieniem do ogłoszonego przez pozwaną Gminę R. przetargu nieograniczonego na zadanie: „Usprawnienie i poprawa bezpieczeństwa ruchu drogowego poprzez przebudowę DK (...) – przebudowa ulicy (...)”. W § 1 pkt 5 umowy konsorcjum strony tej umowy postanowiły, że zawarcie umowy konsorcjum nie stanowi ani nie oznacza zawarcia umowy spółki ani spółki cichej, a umowa konsorcjum nie powoduje powstania żadnego odrębnego od partnerów konsorcjum podmiotu gospodarczego ani prawnego. Strony umowy konsorcjum liderem konsorcjum w umowie z dnia 11 kwietnia 2010 r. na czas realizacji umowy w przypadku jej zawarcia z pozwaną ustanowiły (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością. W § 5 umowy konsorcjum jej strony uzgodniły, że zamawiający będzie dokonywał płatności na rachunek bankowy lidera konsorcjum, na podstawie faktur wystawionych na lidera konsorcjum. W umowie konsorcjum jej strony postanowiły, że po otrzymaniu płatności od zamawiającego lider konsorcjum przekaże kwoty należne partnerowi w terminie 5 dni roboczych od dnia otrzymania środków pieniężnych za prace wykonane przez partnera. W umowie konsorcjum jej strony postanowiły ponadto, że w razie wyrażenia zgody przez zamawiającego lider zobowiązuje się zawrzeć z partnerem umowę szczególną, na podstawie której zamawiający będzie dokonywał płatności bezpośrednio na rachunek partnera konsorcjum za roboty przez niego wykonywane (umowa cesji) i dokonanie przez zamawiającego płatności bezpośrednio na rzecz partnera zwalnia lidera z tego obowiązku.

Umowa, na mocy której pozwana jako zamawiający dokonywałaby płatności bezpośrednio na rachunek partnera konsorcjum nie została zawarta.

W dniu 20 czerwca 2011 r. pozwana Gmina R. zawarła z wyłonionym w drodze przetargu wykonawcą – konsorcjum w składzie (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. oraz (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w C. umowę nr (...), przedmiotem której było usprawnienie i poprawa bezpieczeństwa ruchu drogowego poprzez przebudowę DK (...) – przebudowa ulicy (...). Za wykonanie przedmiotu umowy strony określiły łączne wynagrodzenie w wysokości 24.227.264,67 zł brutto. Rozliczenie następowało na podstawie faktur wystawianych przez lidera konsorcjum każdorazowo po podpisaniu przez kierownika budowy i Koordynatora Czynności Nadzoru Inwestorskiego.

Pozwana była informowana o umowach podwykonawczych zawieranych przez konsorcjantów z innymi podmiotami i akceptowała podwykonawców i przedkładane umowy przelewu wierzytelności na rzecz podwykonawców.

W dniu 23 sierpnia 2012 r. członkowie konsorcjum zawarli aneks nr (...), zgodnie z którym obowiązki lidera konsorcjum przejęła (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w C.. Członkowie konsorcjum ustalili również zmianę postanowienia § 4 umowy konsorcjum ten sposób, że od dnia jego zawarcia wszelkie roboty objęte kontraktem wykonuje lider konsorcjum (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością.

Pismem z dnia 11 września 2012 r. konsorcjanci poinformowali pozwaną o zmianie lidera konsorcjum.

Pozwana w piśmie z dnia 19 września 2012 r. poinformowała, że przyjęła do wiadomości informację, że nowym liderem z dniem 23 sierpnia 2012 r. została (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w C. oraz, że rolę partnera konsorcjum przejęła firma (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K.. Jednocześnie pozwana zwróciła się o niezwłoczne przekazywanie jej jako zamawiającemu wszelkich informacji związanych z umową konsorcjum oraz innymi zmianami mającymi wpływ na zawartą umowę pomiędzy konsorcjum a Miastem R..

Konsorcjum wystawiło faktury na łączną kwotę 22.468.192,13 zł, z czego (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością do czasu zawarcia w dniu 23 sierpnia 2012 r. w/w aneksu wystawiła faktury na łączną kwotę 8.872.733,31 zł, a (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością po tej dacie na kwotę 13.595.458,82 zł. Na konto konsorcjum wpłynęło w sumie 12.198.747,88 zł, z czego na konto (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością 5.614.041,03 zł, na konto (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością 6.584.706,85 zł, a reszta na konta podwykonawców, Urzędu Miasta w ramach refundacji środków i kar umownych.

(dowód: umowa konsorcjum z dnia 11 kwietnia 2010 r. k. 128-131, aneks nr (...) z dnia 25 sierpnia 2012 r. do umowy konsorcjum z dnia 11 kwietnia 2010 k. 125-127, umowa nr (...) zawarta pomiędzy pozwaną a konsorcjum z dnia 20 czerwca 2011 r. k. 132-135, zawiadomienia o zmianie lidera konsorcjum k. 173, pisemne oświadczenia pozwanej o przyjęciu do wiadomości zmiany lidera konsorcjum k. 53, protokoły częściowego odbioru robót, faktury VAT, polecenia przelewów k. 58-124, pisma pozwanej do (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością k. 16, 34, 43, umowy podwykonawcze k. 17-31, 35-38, 44-48, umowy, umowy przelewu wierzytelności k.32-33, 39-42, 49-50)

W dniu 23 sierpnia 2012 r. Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział IX Gospodarczy w sprawie o sygn. akt IX GNc 982/12 wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, w którym nakazał pozwanemu (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K., aby zapłacił na rzecz powódki Kopalni i (...) Spółki Akcyjnej w C. kwotę 479.216,01 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 20 sierpnia 2012 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 13.208 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w terminie dwóch tygodni od dnia otrzymania nakazu, albo żeby wniósł w tym terminie zarzuty. W dniu 7 września 2012 r. pełnomocnik powódki skierował do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Katowice-Zachód w Katowicach – A. W., wniosek o dokonanie zabezpieczenia roszczenia pieniężnego w oparciu o stanowiący tytuł zabezpieczenia w/w nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym. W dniu 13 września 2012 r. komornik wydał postanowienie o zajęciu wierzytelności przysługującej dłużnikowi powódki (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K. wobec Gminy R. z tytułu niezapłaconych faktur, sprzedaży towarów, usług, pracy, umów zlecenie, umowa o dzieło oraz wszelkich umów cywilnoprawnych i praw majątkowych (sygn. akt KM 2452/12). Postanowienie o zajęciu wierzytelności zostało doręczone pozwanej w dniu 14 września 2012 r. Pozwana dokonywała wypłat wynagrodzenia na podstawie faktur wystawianych przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w C. na rzecz tej spółki jako lidera konsorcjum. Postanowieniem z dnia 18 lutego 2013 r. Sąd Okręgowy w Krakowie odrzucił zarzuty (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. od nakazu zapłaty z dnia 23 sierpnia 2012 r., a wobec uprawomocnienia się nakazu zapłaty postanowieniem z dnia 10 czerwca 2013 r. nadał klauzulę wykonalności temu nakazowi zapłaty.

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym Katowice – Zachód w Katowicach A. W. postanowieniem z dnia 20 czerwca 2013 r. na podstawie art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c. umorzył jako bezskuteczne postępowanie egzekucyjne prowadzone z wniosku powódki przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K..

(dowód: nakaz zapłaty z dnia 23 sierpnia 2012 r. wydany w postępowania nakazowym przez Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział IX Gospodarczy w sprawie sygn. akt IX GNc 982/12 k. 138, postanowienie Sądu Okręgowego w Krakowie o odrzuceniu zarzutów od nakazu zapłaty z dnia 18 lutego 2013 r. k. 52, postanowienie Sądu Okręgowego w Krakowie o nadaniu klauzuli wykonalności z dnia 10 czerwca 2013 r. k. 51, wniosek o wykonanie zabezpieczenia roszczenia z dnia 7 września 2012 r. k. 137, zajęcie wierzytelności (...) Sp. z o.o. w K. wobec pozwanej przez Komornika Sądowego na podstawie tytułu wykonawczego wydanego przez Sąd Okręgowy w Krakowie w sprawie o sygn. akt IX GNc 982/12 k. 136, dowód doręczenia pozwanej zajęcia k. 54, postanowienie z dnia 20 czerwca 2013 r. wydane przez

Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Katowice – Zachód w Katowicach A. W. w sprawie o sygn. akt KM 2452/12)

W piśmie z dnia 17 lutego 2014 r. powódka wezwała pozwaną do zapłaty sumy 504.744,93 zł dochodzonej w niniejszej sprawie, w terminie 7 dni od otrzymania wezwania. Powódka wskazała, że sumy tej domaga się z tytułu naprawienia szkody spowodowanej bezprawnym rozporządzeniem wierzytelnością przysługującą (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością wobec Gminy R., która została zajęta przez komornika sądowego.

Powódka wskazała, że na żadaną sumę składają się:

- kwota 474.613,76 zł z tytułu należności głównej zasądzonej w/w nakazem zapłaty na rzecz powódki od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K.,
- kwota 5.071,22 zł z tytułu odsetek od należności głównej liczonej od 20 sierpnia do 18 września 2012 r.,
- kwota 13.208 zł z tytułu kosztów postępowania sądowego,
- kwota 66 zł z tytułu kosztów postępowania klauzulowego,
- 9.957,95 zł z tytułu kosztów postępowania zabezpieczającego,
- 1.800 zł z tytułu kosztów zastępstwa w postępowaniu zabezpieczającym,
- kwota 28 zł z tytułu zwrotu kosztów poniesionych w toku postępowania egzekucyjnego.

Pozwana odebrała pismo w dniu 21 lutego 2014 r. W piśmie z dnia 27 lutego 2014 r. stanowiącym odpowiedź na powyższe wezwanie pozwana odmówiła dobrowolnego spełnienia żądanej przez powódkę zapłaty.

(dowód: wezwanie do dobrowolnego spełnienia świadczenia pieniężnego z dnia 17 lutego 2014 r. wraz z dowodem jego doręczenia k. 10-14, odpowiedź pozwanej na wezwanie do zapłaty k. 15)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Istota sporu w sprawie sprowadzała się do kwestii prawnych związanych z charakterem instytucji konsorcjum i dopuszczalnością zajęcia przez pozwaną wierzytelności przysługujących powódce wobec uczestnika konsorcjum.

Umowa konsorcjum to umowa nienazwana, nie jest uregulowana w prawie polskim, jednak dopuszczalność jej zawarcia nie budzi wątpliwości. Podstawę prawną zawarcia tej umowy stanowi na gruncie przepisów prawa cywilnego art. 353¹ k.c. formułujący zasadę swobody umów. Umowa konsorcjum to umowa zawierana przez podmioty prowadzące działalność gospodarczą, które zobowiązują się wspólnie dążyć do osiągnięcia określonego celu gospodarczego. Istota konsorcjum wyraża się w zobowiązaniu uczestników do współdziałania dla osiągnięcia wspólnego celu gospodarczego poprzez podejmowanie oznaczonych w umowie działań. Zatem konsorcjum tworzy kilka podmiotów gospodarczych, które łącząc się, chcą realizować wspólny cel gospodarczy. Umowa ta trwa tak długo, jak trwa umowa o zamówienie publiczne i zwykle wraz z wykonaniem zamówienia publicznego konsorcjum jest rozwiązywane. Konsorcjum nie jest zatem odrębnym podmiotem prawa, nie ma też osobowości prawnej i zdolności sądowej. Konsorcjum nie będąc odrębnym podmiotem gospodarczym nie musi być rejestrowane, nie musi mieć odrębnej nazwy czy siedziby. Stroną w znaczeniu procesowym są więc podmioty wchodzące w skład konsorcjum, a nie samo konsorcjum, które pozostaje tylko stosunkiem zobowiązaniowym łączącym jego członków (por. np.: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 maja 2010 r., III CZP 25/10, LEX nr 602808; wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 23 kwietnia 2013 r., I ACa 1204/12, LEX nr 1353878; wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 19 lutego 2004 r., I ACa 885/03, LEX nr 193710). Umowa konsorcjum musi zawierać oznaczenie lidera konsorcjum, którym może być jedna z firm wchodzących w jego skład. Lider jest także zazwyczaj podmiotem upoważnionym do

otrzymywania od zamawiającego wynagrodzenia należnego z tytułu wykonania umowy zawartej przez konsorcjum i przekazywania części tego wynagrodzenia pozostałym konsorcjantom, stosownie do postanowień umowy konsorcjum. Powyższe uprawnienia lidera nie przekładają się na uprawnienie do samodzielnego reprezentowania pozostałych członków konsorcjum w postępowaniu sądowym w sprawach dotyczących roszczeń powstałych w związku z ubieganiem się o zamówienie publiczne oraz roszczeń z tytułu wykonania umowy zawartej z zamawiającym. Inaczej niż w przypadku zobowiązania członków konsorcjum wobec zamawiającego, które to zobowiązanie jest zobowiązaniem solidarnym – stosownie do art. 141 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz.U.2013.907 j.t. z późn. zm.) – po stronie członków konsorcjum jako wierzycieli zamawiającego nie zachodzi solidarność wierzycieli. Stosownie do art. 369 k.c. zobowiązanie jest solidarne, jeżeli to wynika z ustawy lub z czynności prawnej. Tymczasem nie istnieje przepis, który przewidywałby taką solidarność członków konsorcjum wobec zamawiającego. Pozwana w niniejszej sprawie oraz członkowie konsorcjum, którzy zawarli z pozwaną umowę nie przewidzieli również umownie solidarności członków konsorcjum jako wierzycieli pozwanej w zakresie, w jakim zawarta z pozwaną umowa przyznawała członkom konsorcjum uprawnienia w związku z wykonywanymi dla pozwanej świadczeniami. W tej sytuacji przyjąć należało – jak zasadnie wskazywała to strona powodowa – podzielną odpowiedzialność członków konsorcjum na rzecz członków konsorcjum, tym bardziej, że umowa konsorcjum winna zawierać podział zadań między partnerów konsorcjum, zarówno tych związanych ze złożeniem oferty wspólnej, jak i przede wszystkim tych realizowanych na etapie wykonywania umowy o zamówienie publiczne. W przypadku umowy o roboty budowlane zawieranej w wyniku przeprowadzonego postępowania o zamówienie publiczne umowa konsorcjum winna zawierać zakresy robót, które będą wykonywane przez partnerów konsorcjum.

Umowa konsorcjum jako umowa nienazwana może być traktowana jako umowa spółki prawa cywilnego, do której stosuje się odpowiednio przepisy art. 860-875 k.c. Musi to jednak być uzasadnione zarówno sformułowaniami zawartymi w umowie, jak i jej celem oraz zgodnym zamiarem stron (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 7 marca 2013 r., I ACa 718/12, LEX nr 1344202). Jako jedną z cech, która może odróżniać umowę konsorcjalną od typowej umowy spółki cywilnej jest to, że nie musi powstać, w ramach umowy konsorcjum, wspólny majątek konsorcjantów w sytuacji, w której umowa konsorcjum nie przewiduje wniesienia wkładów ani wspólności zysku (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 17 października 2012 r., I ACa 460/12, OSAB 2012/4/3-8, LEX nr 1235962).

Za niezasadny w rozpoznawanej sprawie należało uznać zarzut strony pozwanej, że pomiędzy (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w K. a (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w C. jako członkami konsorcjum, które zawarło umowę z pozwaną, doszło do powstania majątku wspólnego, do którego zastosowanie miałyby przepisy umowy spółki cywilnej. Zwrócić należy uwagę na fakt, że umowa konsorcjum zawarta pomiędzy w/w spółkami nie tylko nie przewidywała wniesienia wkładów lub wspólności zysku, ale członkowie tego konsorcjum wprost w umowie konsorcjum postanowili, że jej zawarcie nie stanowi ani nie oznacza zawarcia umowy spółki ani spółki cichej, jak również że nie powoduje ona powstania żadnego odrębnego od partnerów konsorcjum podmiotu gospodarczego lub prawnego (§1 ust.5 umowy konsorcjum k. 128 verte).

Bezasadnym był również zarzut strony pozwanej, że powódka nie wykazała, aby poniosła szkodę, której mogłaby dochodzić od pozwanej na podstawie art. 886 § 3 k.p.c. w zw. z art. 902 k.p.c. Powódka wykazała bowiem postanowieniem komornika umarzającym postępowanie egzekucyjne w stosunku do jej dłużnika (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. wobec bezskuteczności egzekucji, że jej wierzytelność nie została zaspokojona przez co uszczerbek w jej majątku nie został wyrównany na skutek braku majątku dłużnika.

Pomimo tego, żądanie powódki nie zasługiwało na uwzględnienie.

Fakt podzielnego świadczenia wypłacanego przez pozwaną w związku z zawartą z konsorcjum w/w spółek umową nie oznaczał bowiem, że pozwana była uprawniona wobec członków konsorcjum oraz zobowiązana w związku z otrzymaniem zajęcia wierzytelności do samodzielnego uznania, że wierzytelność każdego z członków konsorcjum wobec niej jest równa, a tym samym przekazywania komornikowi w związku z zajęciem połowy kwot wynikających z wystawianych przez lidera konsorcjum kwot.

Zwrócić należy uwagę na fakt, że w momencie otrzymania zawiadomienia o zajęciu wierzytelności dłużnika powódki członkowie konsorcjum dokonali już zmiany umowy konsorcjum. Należy przyznać rację pozwanej, że zmiana umowy konsorcjum nie wymagała jej zgody, w związku z czym – jak wynika z jej pisma (k.53) – zmianę tę mogła tylko przyjąć do wiadomości. Pozwana mogła bowiem domagać się wykonania umowy przez konsorcjum, natomiast nie miała wpływu na to jak członkowie konsorcjum pomiędzy sobą ustalać będą sposób i zakres wykonania umowy przez poszczególnych jej członków i wzajemne rozliczenia. Z umowy konsorcjum oraz umowy zawartej przez pozwaną z konsorcjum w/w spółek na dzień dokonania zajęcia nie wynikało jaka konkretnie wierzytelność przysługuje wobec pozwanej dłużnikowi powódki. Co więcej z przedłożonych pozwanej dokumentów wynikało, że na etapie wykonywania umowy przez konsorcjum istniejącym na dzień dokonania zajęcia dłużnik powódki nie wykonuje już robót, które na tym etapie – zgodnie z aneksem do umowy konsorcjum – w całości przejął (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w C., który też jako lider konsorcjum przysyłał wystawione na siebie faktury za wykonane prace. Podkreślić wyraźnie należy, że po zajęciu wierzytelności pozwana nie wypłaciła żadnej kwoty na rzecz dłużnika powódki. Nie otrzymała również żadnych dokumentów wskazujących na to, aby na tym etapie (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K. przysługiwała wobec pozwanej konkretna wierzytelność. W takiej sytuacji zasadnie pozwana przyjęła, że dłużnik powódki nie ma wobec pozwanej wierzytelności, która nadawałby się do zajęcia, a w konsekwencji z której wynikające kwoty pozwana zobowiązana byłaby przekazać w związku z zajęciem komornikowi. W ocenie Sądu skuteczność zajęcia należy odnosić do skonkretyzowanych i nie budzących żadnych wątpliwości wierzytelności, a takie dłużnikowi powódki wobec pozwanej nie przysługiwały w momencie doręczenia pozwanej pisma komornika. Wbrew twierdzeniom powódki pozwana nie była uprawniona do oceny czy zawarty aneks był czynnością zmierzającą do obejścia prawa („udaremnienia” egzekucji), a tym samym nie mogła kwestionować jego skuteczności w sytuacji, w której dotyczył on spraw wewnętrznych konsorcjum i nie miał wpływu na odpowiedzialność członków konsorcjum wobec powódki z uwagi na solidarny charakter ich odpowiedzialności za wykonanie zadania. Powódka nie mogła również przekazywać komornikowi kwot wynikających z faktur wystawianych przez członka konsorcjum nie będącego dłużnikiem powódki bez narażenia się na odpowiedzialność kontraktową z tytułu niewykonania zobowiązania. Skoro pozwana nie była uprawniona do kwestionowania ważności aneksu to jednocześnie nie może ponosić wobec pozwanej odpowiedzialności z tego tytułu, że nie zastosowała się do zajęcia komorniczego. Pozwana nie może ponosić również odpowiedzialności wobec powódki z tego tytułu, że wyraziła zgodę na przelew wierzytelności na rzecz podwykonawców, którym przysługiwały uzasadnione roszczenia w związku z realizacją umowy zawartej z konsorcjum, oraz że dokonywała tych przelewów biorąc chociażby pod uwagę, że również nie wiedziała czy i jaka część tej wierzytelności miała przysługiwać dłużnikowi powódki.

W świetle powyższych okoliczności powództwo należało oddalić w całości wobec stwierdzenia, że nie zostały spełnione wszystkie przesłanki przewidziane w powołanym przez stronę powodową przepisie mającym statuować odpowiedzialność odszkodowawczą pozwanej.

Sąd oddalił wniosek strony pozwanej o przesłuchanie świadka T. P. ponieważ po pierwsze wniosek ten był spóźniony w rozumieniu art. 207 § 6 k.p.c. (nie było przeszkód, aby został on zgłoszony w odpowiedzi na pozew, w której zresztą strona pozwana nie zgłaszała nie tylko wniosku z zeznań świadków, ale również z przesłuchania stron), a po drugie nie miał on znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, ponieważ obowiązek pozwanej należało oceniać w oparciu o dokumenty jakimi dysponowała na dzień zajęcia, a z dokumentów tych – z wyżej wskazanych przyczyn – nie wynikało, aby dłużnikowi powódki przysługiwała skonkretyzowana wierzytelności wobec pozwanej, która nadawałby się do zajęcia.

Wobec oddalenia powództwa w całości Sąd na podstawie art. 98 §1, 3 i 4 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 7 rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz.1349 z późn. zm.) zasądził od powódki jako strony przegrywającej proces na rzecz pozwanej kwotę 7.200 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.